

drivende — jeg tror, at den er fremsendt ved Grossererersocietetet — i hvilken man ønsker en centralt beliggende Telegrafstation, og, som det oftest er i Udlandet, i Forbindelse med eller i Nærheden af Postkontorerne. Det er egentlig det, der i Henvendelsen lægges Vægt paa, at Telegrafstationen bliver godt beliggende; noget Ønske om at faa netop den Bygning, her er Tale om, staar jo slet ikke i den Henvendelse. Jeg forstaar derfor ikke, at den kan tages til Indtægt for det foreliggende Forslag.

Jeg forstaar ikke rigtigt den Stilling, de Herrer Socialdemokrater indtage i denne Sag. Altsaa, der kommer jeg til at tænke paa Christiansborg Slot, for hvilket Socialdemokraterne stemte, blandt andet med den Motivering, at de ønskede at skaffe de københavnske Arbejdere Arbejde. Her stemme de for, at Staten skal købe en færdig Ejendom og forhindre jo derved faktisk Københavns Arbejdere i at faa yderligere Arbejde. Nu hørte vi af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), hvad Grunden er til denne Afstemning, som de Herrer ville følge i Aar. Det er Københavns Kommunes Interesser. Det forekommer mig, at man skulde holde disse særlige Interesser udenfor, og de Herrer kunde gøre det saa meget lettere, som de netop, hvis de gaa med til ikke at vedtage dette Forslag, ville foraarsage, at der snarest eller dog snart bliver opført en ny Telegrafbygning, hvad der kan skaffe Arbejde til Arbejderne. Samtidig maa de erkende, at de Fornylesesarbejder, som Kommunen saa meget ønsker udførte i København, allerede ere paabegyndte. Der staar jo en stor, ny Bygning derhenne; Gaderne ere gennembrudte, og det kunde tænkes, at der i den ny Diagonalgade — Christian den Niendes Gade skal den vistnok hedde — kunde findes en passende Grund til Telegrafbygningen. Det forekommer mig, at de Herrer ved at sige: Vi kunne ikke stemme for dette Forslag, vi ville hellere stemme for et nyt Forslag, hvis det kommer frem, gavnede baade Arbejderne og hele Københavns Kommune.

Min ærede fynske Kollega, det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen), skulde paa Regeringspartiets Vegne forsvare denne Sag. I dette Tilfælde mis-

under jeg ikke det ærede Medlem at høre til Regeringspartiet. Jeg vilde meget nødig have det Hvert at skulle forsvare denne Sag, og det forekommer mig ogsaa, at der var et og andet i det, det ærede Medlem udtalte, som man med Rette kunde undre sig over. Resultatet, det ærede Medlem kom til, var jo kun gunstigt, og han glædede sig over, at naar man fortsatte paa denne Maade, kunde det blive til, at Staten købte ordentligt, ligesom at den for Fremtiden ogsaa byggede ordentligt. Jeg mener nu rigtignok ikke, at Staten køber ordentligt ved denne Lejlighed, og jeg vilde meget ønske, at der ikke hermed, hvis dette Lovforslag vedtages, bliver skabt et Præcedens for, at saaledes skal Staten for Fremtiden erhverve sine Bygninger. Sker det, tror jeg, at ingen vil kunne sige, at Staten for Fremtiden køber godt. — Men saa sagde det ærede Medlem — og det kan jeg ikke rigtig forstaa —, at det ogsaa i en anden Henseende er godt, hvis Staten køber denne Ejendom, fordi Kapitalen saa bliver fri. Ja, hvis Kapital? Jeg antager Sælgerens. Hvis vi ikke købe, bliver Statens Kapital ved at være fri. Jeg synes, at man kan passende sige her, som Moderen hos Fritz Jürgensen sagde til sin Dreng: Lad Konen beholde sine Appelsiner, saa beholde vi vore Penge.

Johansen: Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) og det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) ere jo absolut imod Købet af denne Bygning, og som Følge deraf nærede den ærede sidste Taler saa store Bekymringer for mit Vedkommende. Jeg kan trøste det ærede Medlem med, at han skal ikke tage sig denne Sag saa nær, det er en Sag, jeg afgør selv, og jeg behøver ikke at have det ærede Medlem til at raadføre mig med i saa Henseende. Jeg har ikke nogen Fordom, men jeg ser paa Sagen, saaledes som den foreligger, jeg er ikke paavirket hverken i den ene eller den anden Retning. Men saaledes som Sagen foreligger her, forekommer det mig, at den er af en saadan Beskaffenhed, at det er ikke ved enhver Lejlighed, at Staten erhverver sig saadan en Grund og faar en saadan Ejendom paa Vilkaar som i dette Tilfælde. Det ærede Medlem sagde, at det vilde være beklage-